

Λάρρον, Ἡ περ. Ἐνδυμήσεως καὶ Ἐπιγραφῶν

Ἡ περ. Χρον. 12 (1937), σ. 125.

Ἱεροδότης

(Ἰωαννίνων) 18 αἰ.

ὑπὸ Λάρρον, ἔνθ' ἀνωτ., ἀναφέρεται ἡ κατωτέρω Ἐπιγραφὴ:

« 1728. « Ἀνηγέρθη ἐκ βασιλέων καὶ ἀνιστορήθη ὁ δεῦς οὗτος καὶ πάνσεπτος καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δι' ἐξόδου καὶ συμφωνίης τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων τῆς αὐτῆς χώρας Μίσιου, Κωνσταντίνου, Ἐξάρχου, Μιχογερολάδου, Θεόδωρου, Θεοδωροδέρτου, ἀρχικρατεῦντος Ἰωαννίνων κυρίου Ἱεροδότης ἐν ἔτει αψυχὴ ἐφημερεύοντος κυρίου Παπαδήμου καὶ Παπαπάντος. Ἐτελειώθη Φεβρουαρίου κ' ».

[Ὁ Λάρρος ἐν ὑποσημασίᾳ ἀναφέρει γὰρ ἐξῆς: « Ἐπιγραφὴ »]

εἰς τό ὑπέρθυρον τοῦ κατὰ τό 1885 κατεδαφισθέντος Δυτικῆς  
τοίχου τοῦ κυρίως ναοῦ καὶ κοιμήσεως καὶ Θεοτόκου ἐν Κάτω  
Βίτση (ἣτις ἀλλοτε Βεζήτσα ἐλέγετο) πρὸς ἐπέμτασιν αὐτοῦ  
καὶ ἀνιδρύσιν τοῦ τῶν γυναικῶν, ἀντιγραφείσα τότε παρὰ τοῦ  
φιλομάτου Κυριε. Λευίδου, κατὰ τό δόδεν μοι ἀντίγραφον, ἄνευ  
σηρήσεως τοῦ ἀνορθογραφῶν. Ἐν δὲ τῷ τέμπλῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ  
ὑπάρχει ἡ κατωτέρω τοῦ 1739 ἐπιγραφή:]

1739. «Ὁς μὲν ἔστι Χριστοῦ· ἀψλθ χίρ Εὐσταθίου καὶ Νι-  
κολάου· Ἀνεσπαλήσκει· καὶ ἡστορίθ· ὁ θὸς οὗτος τέμπλος τῆς  
οἰκονομίας· δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀηταρθέτου Μαρίας· ἀρ-  
χει ἡ ἐρατύνοντος δὲ τοῦ πανηεροτάτου καὶ λογιστάτου μητροπολίτου  
κυρίου κυρ Γρηγορίου... Ηωανήτον... τὸν ζημιοτάτον ἀρχῶντον κυριον  
κυρ Κωνσταντὴ καὶ εὐλαβεστατον ἱερέων· [δια' ἄλλης χειρὸς] Πανταζῆ  
ἱερέως καὶ Πρωτοπαπᾶ καὶ παπᾶ Κυρλάδου. [Ἐπιγραφή ἐν τῷ ἀξιόλογον  
τέμπλῳ τοῦ ναοῦ καὶ ἐν Κάτω Βίτση· Κοιμήσεως καὶ Θεοτόκου...]